

1887.
ak nem
örökké
s annak
mester.
et“ ál-
egyleti
t nem
nek a
20-án
rosház
ysoro-
et nél-
sz-
ér czi-
en két-
evő az
árverés
Prázs-
szszák,
fognak
a II.
a IV.
esetleg
ezeihez
rverési
rotnál,
i által
il saját
ségben
ha a
t nem
zonbért
rencz.
tára és rendelő-intézet a titkos ügy-
ségek részére: Bécs, VII. Mariahilf-
strasse Nro. 80.
Helyben, vidék- és külföldre pontos szolgálat.
nek
ik-
an
or-
om
ák,
ür-
ak,
ek,

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kőrodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelő
9-11 óra között,
Bolonya, mester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt fél évre 3 frt 50 kr
negyed évre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

32. szám.

Brassó, Szombat, márczius 19-én.

III. évfolyam 1887.

Hét óra.

A honvédelmi miniszter utasítása a népfölkelési tiszti állások s az arra vonatkozó tanfolyam tárgyában ismeretes már. A miniszter ott háromheti tanfolyamot rendel el legkevesebb napi hét órai gyakorlattal, illetve iskolai idővel.

Ez más szóval annyit tesz, hogy azért lehet abból a hét órából tíz óra is, — úgy, a mint azt egyrészt a viszonyok kívánják, másrészt az illető katonai hatóság jónak látja.

Ezen idő alatt a tiszti aspiránsok katonai fegyelem alatt állnak, elvonva minden polgári foglalkozásuktól.

Már pedig napi hét óráig három héten át elvonva lenni a polgári foglalkozástól: annyi, mint elvonva lenni a keresettől, megfosztatni a mindennapi szükségletek megkeresésétől.

A tanfériak jelentkeztek a szünidő tartamára. Nekik akkor van elég szabad idejük arra is, hogy három hetet „a hazának szenteljenek”. De a kinek nincs szünideje, a hivatalnoknak, orvosnak, ügyvédnek, szerkesztőnek s kereskedőnek, a ki napról-napra keresi házi szükségleteit: vajjon honnan vesz az napi hét órai időt a katonai gyakorlat számára?

Ha a miniszter komolyan fentartja ezen rendeletét, úgy bizonyára vagy tizedrészére fog lepadni a népfölkelési tisztaspiránsok száma, vagy anyagilag rendkívül érzékenyen fognának sújtatni azok, kik ezen katonai kiképzetésben részt vesznek.

Azt senki sem kívánja, hogy nevezzék ki tisztnek minden katonai alapismeret nélkül. Azzal mindenki tisztában van, hogy addig tisztte ki nem nevezhető, míg megfelelő katonai ismeretei nincsenek. Szívesen, készséggel vetik tehát a tisztjelöltek magukat egy katonai tanfolyamnak alá. De hogy ezt tetemes anyagi megkárosításukkal tegyék, azt abszurdum kívánni is.

A miniszter az országgyűlési képviselőknek berendezett egy tanfolyamot, mely mellett nincsenek akadályozva a gyűlések látogatásában. Ez nagyon méltányos is. Mert az államnak nincs joga — kivéve, midőn yész fenyegeti a hazát — elvonni a honpolgárokat keresetüktől. Vajjon kárpótolja-e az állam a kereskedőt, ha üzlete azon három hét alatt hanyatlik, mely alatt ő naponként legalább hét órán át tiszti tanfolyamot hallgat? Vaj-

jon mivel kártalanítja az ügyvédet, ki három héten át nem találhatói irodájában a kliensek által? az orvost, kit liába hívnak a beteghez, mert ő naponként legalább hét órán át katonáskodást tanul.

A miniszter az íróasztal mellől kiadta ezen utasítást, de nem gondolt annak konzekvenciáival.

De ha külön tanfolyamot tudott nyitni a miniszter az országgyűlési képviselőknek, kiknek még legkönnyebb volna a rendes időben részt venni, mivel rosszabbak a többi állampolgárok? Nem követelhetik ezek is joggal, hogy oly tanfolyamot rendezzen be nekik a miniszter, melyen ők minden nehézség nélkül részt vehessenek? Joggal követelhetik ezt s követeljék is. Mert az országgyűlés, a mikor megszavazta ezen veradót, nem szavazta meg a honpolgárok megnyomortását is három hétre, elvonását a családapának béke idején a család fentartásától.

Igy is elég költségbe kerül az egyeseknek ezen tiszti tanfolyam. Nekünk erős bizodalunk, hogy a honvédelmi miniszter, ha kellően indokolt előterjesztéssel felvilágosittatik ezen napi hét órai tanfolyam lehetetlenségéről: meg fogja változtatni ezen intézkedését.

Erre azonban szükséges, hogy azok, kiket illet, mozogjanak. Szerintünk a tanfolyamot öt hétre kellene berendezni és pedig napi négy órára. Két óra reggel: 6 órától 8 óráig s két óra este: ismét 6 órától 8 óráig, az elég volna. Most már korán hajnalodik s későn esteledik. A reggeli és esteli órákban mindenki szabad s szívesen tesz eleget ezen hazafias kötelességének.

Ne várjon az ország áldást oly áldozattól, melyet kényszerhelyzetben hozunk, mint hoznók akkor, ha napi hét órán át kellene katonáskodnunk. Ellenben örömet hoznók meg ez áldozatot a hazának czélszerű beosztás idején; akkor nem is volna az áldozat részünkről, mert szívesen, örömmel tennők.

A kolozsváriak — mint értesülünk — már folyamodtak hasonló szellemben a miniszterhez. Folyamodjanak a brassóiak is. „Néma gyermeknek anyja sem érti a baját.” — Ha magunk nem mozgunk a magunk érdekében, mások nem fogják nekünk a gesztenyét a tűzből kikaparni.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Emlékezés 1848-ra.

Hogyan vittük a Maros-Vásárhelyre szóló sürgős levelet Radnótról Tordára.
(Vége.)

Szót fogadtunk, néhány perc alatt sorban álltunk s előttünk gyönyörű pej paripán az ismeretlen férfin. „Huszárok,” mondá, önöknek Kolozsvárra kell visszamenni, más menedék nincs. Azon a lándzsás oláh-csapaton s itt Malomfalva felé mutatott, mely ott az utat elállotta, át kell vágni magunkat, én vezetem önöket.” Karabély, pisztolyok töltve voltak, a kard élesre fenne s mi szó nélkül követtük vezetőnket. A mint a Maros felé közeledtünk, feltűnt egész nagyságában előttünk a veszély.

Előbb a Maroson kellett átgázolunk s aztán a hegyre vezető mély uton, melynek két párkányát az oláh-lándzsások állották el, kellett felvágatnunk. A Marost átgázolva, rendbe szedtük magunkat, kardot roham szíjra, pisztolyt jobb kézbe, neki vágtunk a mély hegyi utnak. Egyetlen lándzsás oláh sem sújtott felénk, csak bámultak; de mocszanni sem mertek. Néhány pillanat alatt a hegytetőn voltunk s ott, egy udvar ház tornáczában ülve, köszöntött felénk Vladucz Lajos maros-vásárhelyi juratus diák barátunk. Olyan végtelen lajdalom ömlött el az ő száján, hogy az egész társaságunkat megragadta. Ezen a szombat délután, midőn már Erdély visszafoglalt volt, foglaltunk a Maros-Vásárhelyre, hogy a központi kormányzatnak tudtunk adni a Brassó városi bizottság részéről.

Nem hagyta oda az udvart, mely jóltevője volt. Haller Ignác kerelő-szentpáli gróf a saját költségén neveltette volt, udvarbírójának fiát, ki 1848-ban már jogász volt. Ez a fiu a hálát tehernek tartotta s jóltevőjének udvarát, s abban szép fegyvertárat kirabol-tatta. El is vette érdemlett jutalmát; mert az első összezsapásnál elesett. A mi derék vezetőnk, egy róm. kath. pap volt, ki iránt ma is hálás érzélemmel viseltünk....

Malomfalváról Bergenyén át késő éjszaka M.-Bándra érkeztünk. Ott találkoztunk a m.-széki székelő nemzetőrökkel, kikből később a Tolnay-féle derék honvéd-zászlóalj alakított. Ezekkel együtt pár nap alatt Tordára érkeztünk, a hol a Maros-Vásárhelyre Berenczey kormánybiztoshoz címzett levelet éjféltájt Báró Kemény Farkas, a későbbi piski útközet é rettenthetlen hőse, vette át s csak ennyit mondott: Istenem, Istenem!... Gedeon osztrák tábornok Maros-Vásárhelyt állott, Urban cs. kir. határőr ezredes Déésről Kolozsvárnak tartott....

Pár hét múlva már Szilágy Somlyón tartott feltűnt szemlét egy kisdud termetű, őszbe borult férfiu, a kiről csak annyit hallottunk, hogy lengyel, hogy Bécsből menekült Pestre s hogy azért jött hozzánk, hogy velünk visszafoglalja Erdélyt. Ugy is történt. Bem volt e férfiu, kiről Petőfi, Szászvároson 1849-ben, midőn már Erdély visszafoglalt volt, foglaltunk a Maros-Vásárhelyre, hogy a központi kormányzatnak tudtunk adni a Brassó városi bizottság részéről.

Belföld.

Brassó, márcz. 18. (Országgyűlés.) A képviselőház tegnapi ülésében Apponyi Albert gróf indokolta — hosszú beszédben — javaslatát a kuriai bíráskodást illetőleg választási ügyekben. — Ezt követően megszavaztatott a képviselőház költségvetése. Végül a pénzügyi bizottság beterjesztette az 1885. évi zárszámadásokról szóló jelentését.

Brassó, márcz. 18. (Horvát tartománygyűlés.) A horvát tartománygyűlés 16-án tárgyalta a regnikoláris bizottság jelentését. (Starcevicus párti) azt indítványozta, hogy a tartománygyűlés térjen napirendre a regnikoláris küldöttség jelentése fölött. Draskovics Iván gr. kijelenti, hogy a középpárt a regnikoláris küldöttség indítványa mellett fog szavazni, ha a bán azzal azonosítja magát. Mazzura a függetlenségi párt nevében kijelenti, hogy a felelősséget a nemzeti pártra hárítja; azt kívánja továbbá, hogy a tárgyalás holnapra halasztassék. A szavazásnál Barcsis indítványa elvetetett, mire a Starcevicus-pártiak s a függetlenségi pártiak távoztak a teremből. A kormánypart és a középpárt a regnikoláris küldöttség jelentése mellett szavazott, mely el is fogadtatott.

Külföld.

Brassó, márcz. 18. (J.) Két esemény foglalkoztatja most Európát. Az egyik: a német császár 90. születésnapja, melyet nagy fényvel ül meg Németország. Rudolf trónörökös f. hó 17-én érkezett Berlinbe, hogy a császárt királyunk nevében üdvözölje.

A pályaúdvárban a német trónörököspar, Vilmos herezeg és a hatóságok képviselői fogadták. Este a trónörökös tiszteletére ebéd volt a császárnál.

A másik esemény, melyről már mult számunkban megemlékeztünk: a czár ellen tervezett merénylet, melyről az orosz hivatalos lap következőképen ír: „Márczius 13-án, délelőtt 11 órakor három pétervári egyetemi hallgatót tartóztattak le a Newski-Prospekten, kiknél megmotozás közben robbanó lövegeket találtak. Saját vallomásuk szerint, a letartóztatott egyének tagjai egy titkos szövetségnek, melynek czélja: büntettek elkövetése. Mint a vegyi vizsgálat kideríté, a lefogalt lövegek dynamittal s strychninnel telített olomgolyókkal voltak megtöltve.”

A letartóztatott hat tanuló, abban a pillanatban, a midőn az elfogatás történt, az utca mentén három csoportban volt fölállítva. Minden csoportnál egy bombát találtak. Eddig mi sem bizonyít a mellett, hogy az összeesküvés szélesebb körökre terjed ki.

lolt: „Mi ne győznénk? Hisz Bem a vezérünk!” A szabadság hősi bajnoka!

Boszuálló fényvel jár előttünk, Osztrólenka véres csillaga.

Koós Ferencz.

A kit én úgy szeretek!

Már engedelmet kérek! Ha a versifikátortól megkövetelik, hogy elzengedezze töviről-hegyire, hogy kicsoda, micsoda, milyen: szőke vagy barna, ábrándozó vagy mélabús az ő ideálja? — akkor miért ne engednék meg nekem, a ki prózában pusztítom a papirost, hogy leírjam az én szívem titkát, hogy eláruljam, hogyan s miként s végre hogy ki az, a kit én úgy szeretek!

Alig egy hónapja láttam meg először, midőn az ablakon kinézett. Ő nekem rögtön megtetszett s talán én is neki, mert midőn megpillantott, mosolygott. Közeledtem felé s ő nyájasan fogadott. Megkérdeztem nevét. „Majista vadok” — felelte mosolyogva s a mint látni tetszik, selypitve. Igen, az én kis Mariska ideálom, a ki oly hamar lefoglalta szívemet, kissé nagyon is selypített. De ki vennie ezt tőle zokon, mikor ő olyan szép!

Kis gömbölyű arczáján az élet tavaszának minden bája egyesítve. Azok a bogár szemek, a sötét árnyalatú szemöldök, a piczike rózsás ajkak, göndör...

A bolgár kérdésben teljes szélségség állott be. Riza bey működése ép oly eredménytelen lesz, mint elődjéé volt.

Orosz- és Törökország között a viszony kissé feszült s. p. a bolgár kérdésből kifolyólag.

Megyei ügyek.

Közigazgatási bizottság.

— márcz. 17.

Brassó megye közigazgatási bizottságának márczius havi üléséről következőket jelenthetjük: A gyűlésen — minthogy a főispán távol van s az alispán a sorozással volt elfoglalva, Tompa Sándor főjegyző elnökölt, kinek ügydarabjait Eitel Henrik első aljegyző s tiszti főjegyző referálta.

A tiszti főorvos jelentése elmaradt, mert az orvos szintén a sorozásnál van igénybe véve.

A kir. adófelügyelő havi jelentéséből kitűnik, hogy a lefolyt hóban az adófizetés sokkal kedvezőbb volt a múlt évi hasonlidoszakánál, — a mennyiben az eredmény egyenes adóban 2517 frt. 79 krral kedvezőbb; csak a hadmentességi díj befizetése folyt rosszúl, a mennyiben itt az eredmény 560 frt. 75 krral kedvezőtlenebb. Adóleirást a kir. adófelügyelő a múlt hóban 24 esetben rendelt el, házadó-mentesség s adófizetési időhaladék sem nem kéretett, sem nem adatott. —

A kir. tanfelügyelő jelenti, hogy a lefolyt hóban járványos betegségek miatt ismét több iskolában kellett a tanítást beszüntetni. Az állami kisdudóvó intézetek nagy látogatottságnak örvendenek. — Nevezetesebb tanügyi mozgalom a lefolyt hóban a megye területén nem fordult elő.

A kir. ügyész jelenti, hogy a kir. fogházak teljesen rendben vannak, az őrszemélyzet magatartása jó, élelmezés kielégítő s az egészségügy jó. Letartóztatva a múlt hóban volt a fogházakban 151 férfi s 18 nő.

Az erdészeti albizottság beterjesztette a kir. erdőfelügyelőség jelentését Brassó megye erdeinek múlt évi állapotáról, mely jelentés eredetiben a kereskedelmi miniszterhez felterjesztetni s másolatban a törvényhatósági bizottsághoz beterjesztetni határozatott.

A belügyminiszter körrendelete a gondnokoltak és gyámoltak peres ügyei tárgyában mihez tartás s tudomásvétel végett, úgy a megyei, mint a Brassóvárcsi árvaszékhez megküldetni határozatott.

Megemlítést érdemel még a pénzügyminiszter körrendelete, melyben közli a kataszteri nyilvántartási felügyelők működési köreinek módosítására vonatkozó intézkedését. Ezen körrendelet másolatban kiadatik az alispánnak a megye területén leendő terjedelmes közzététel végett.

Végül még csak a „Brassói kereskedelmi és iparegyesület“ kérvényét említjük meg e helyen, melylyel ez az iránt fordult a pénzügyminiszterhez, hogy — tekintettel egyrészt a nem magyar ajku adózó polgárság, — másrészt a kincstár érdekeire: az adóbevallási ívek jövőben ne csak magyar, hanem ném t s román nyelven is nyomattassanak. — A miniszter véleményezés végett ezen kérvényt leküldvén

a közig. bizottsághoz, ez a kérvényt, a benne foglalt indokoknál fogva annál is inkább terjeszti pártolólag vissza s kéri a vallomási íveknek mindhárom nyelven való nyomtatását, mert maga a bizottság is tapasztalta, hogy a nem magyar ajku adózók — nem értvén a magyar nyomtatványt, — egészen más adatokat írnak be, mi nem ritkán az adózók s kincstár hátrányára van.

Egyéb lényeges tárgya a gyűlésnek nem volt.

Brassó megye alispánja következő meghívót bocsátotta ki:

Gróf Bethlen András főispán ur ő méltóságának f. évi márczius hó 15-én 160. sz. a. kelt rendelete folytán van szerencsém Brassó vármegye képviselő testületének tagjait 1887. évi márczius 30-án délelőtt 9 órakor a brassói tanácsház gyűlési termében tartandó rendkívüli közgyűlésre tisztelettel meghívni.

Az állandó választmány gyűlése a rendes helyen folyó hó 29-én délelőtt 9 órakor fog megtartatni.

1. Belügyminiszteri leirat a hallgatóság eltávolítására vonatkozó szabályrendeletre nézt.

2. Belügyminiszteri leirat a hivatali lemondásra vonatkozó szabályrendeletre nézt.

3. Belügyminiszteri leirat tisztviselők vagy szolgáknak hosszabb idejű munkaképtelenségére vonatkozó szabályrendeletre.

4. Belügyminiszteri leirat és bizottsági jelentés a vármegyei nyugdíjintézményre nézt (pótadó kivétellel). —

5. Országgyűlési választók névjegyzéke.

6. A megye területén építendő vasútvonalra nézt jelentés.

7. Szabályrendelet a községi (városi) pénztári kezelés és számvitelről.

8. Községi jegyzők nyugdíj szabályzata.

9. Brassó város 1887. évi költségvetése.

10. Brassó város képviselőtestületének határozata ital fogyasztási díj szabály módosítására nézt.

11. Hétfalusi 5 község határozata Brassó városával a birtokrendezési kérdéseknek bé és utoni elintézésére nézt, és Masznyik Gyula és társai fellebbezése.

12. Szászhermány képviselőtestületének határozata 374 hold községi fekvőség felosztására nézt.

Brassó, 1887. évi márczius 15.

kir. tan. alispán helyett:

Tompa Sándor, főjegyző.

Dr. Vajna Gábor beszéde.

— Tartotta a márczius 15-iki nemzeti ünnepély alkalmából. — (Vége.)

Az erre felolvasatott 12 pontot, melyeknek elseje így szól:

Kívánjuk a sajtó szabadságát s a cenzura eltörlését, a közönség riadó éljenzéssel fogadja el. Majd Petőfi szavalja el gyönyörű költeményét, a »Talpra magyar«-t, s a nép felemelt kezekkel ismételi az esküt: hogy »rabok többé nem leszünk!«

A lelkesedés tüzeiben határozattá emelik, hogy a proklamációnak a sajtószabadságra vonatkozó első pontja azonnal teljesülésbe menjen.

A nép a Landerer és Heckenast-féle nyomdához vonul, s fél 12 órakor Irinyi József felmutatja a szabadsajtó első szülöttjét; a 12 pontot és a »Talpra magyar«-t e szavakkal:

»Akármilyen szabadsága fog is lenni egykor a magyarnak, azon dicsőség mindig megmarad, hogy a legnevezetesebbet, a sajtó szabadságát magunk vívtuk ki!« A szabadsajtó első termékei ezer és ezer példányban osztatnak ki a nép között; mindenki kebléhez, ajakához szorítja; mint az édes anya gyermekét, mint az ifjú rég várt kedvesét.

Délben a városházán a polgármester erősíti meg a nép határozatát: s délután a Nyáry Pál elnöke alatt küldött követség előtt a helytartótanács elnöke, Zichy Ferencz gróf mondja ki a sajtó szabadságát, s a cenzurának azonnali eltörlését!

Örömmujongás közt vezeti erre Petőfi fel a népet Budára, honnan a szabad szó egyik vértanuját, Tancsics Mihályt börtönéből kiszabadítva, diadalmenettel viszik Pestre.

Mint e kor egyik hivatalos jellemzője mondja: „nem erőszak, nem is az engedékenység voltak, — a minnek érintésére egyszerre fölpattant a szabad szó vértanujának börtöne, — hanem a korszellem, mely előtt lehull a bilincs, s eltörpül minden akadály.“ „Felkelt tehát rabágyának kópárnáiról a beteg, megszibadt gondolat“ megszületett a sajtószabadság, s bölcsőjénél örömmittasan állott a nemzet, mely azt vér nélkül szerezte meg.

E fényes nap emlékét ünnepeljük t. h., ünnepét a világ egyik legnagyobb hatalma születésének; azt a napot, melytől felszabadítását számítja a nemzet, mert ez tette a nép millióit honpolgárokká: azt a napot, melyről Jókai azt mondja, hogy „minden buzakalász, melyet Magyarország földje terem, 1848. márczius 15-ikének emlékét dicséri épügy, — a hogy a néphit szerint minden egyes buzaszem hegyére oda van nyomva a »Patrona Hungariae« szent kepe; — azt a napot, melyen a régi vágy teljesülésének öröme kiegészítette a honfiak között mindazon ellentéteket, miket az érdekek, vagy meggyőződésbeli különbség teremthetett, s mindnyájan egyesültek a haza szeretetének mindenható érzésében, s boldogságának imaszerű óhajában:

És ez az ünnep nemcsak a miénk, kiknek édes anyanyelvünk a magyar; közös ez más ajku testvéreinkkel is, kik a velünk átért ezredévi szenvedés jogán élvezik a szabadsajtó áldásait e hazában.

Legyen ez ünnep jövőben is jele és záloga a testvériségnek, az egyenlőségnek, a szabadságnak, s ha meg lessz, úgy lelkemből teszem magamévá a költő szavait, hogy „Ha még egyszer a szivekben ilyen dicső tavasz támad: nem félttem a rideg téltől, nem félttem a sötétségtől ezer éves szép hazámat!«

Éljen a haza!

Egyletek.

Megnyitó beszéd, melyet felolvasott Bodolán 1887. febr. 23-án tartott közművelődési fiókköri gyűlésben Puskás Lajos alelnök.

Tisztelt fiókköri gyűlés!

Az E. M. K. E.-tet tekintem én azon magasztos mozzanatnak, mely megizmosodásával védbástyája

ren hullámzó hajfűrtöcské, — oh ezek szeretettétek meg őt szíveimmel!

Előbb néhányszor csak az ablakon át váltottunk pár szót, s akkor is az én kis aranyosom — talán mert selypítését szégyenlő — igen keveset beszélt; azután szívem nem elégedett meg ezzel s valami vázzerő kényszerített, hogy szobájába belépjek. Az ablakon át adtam értésére ebbeli szándékomat s Mariskám picziny, bársonypuha kacsóival hívólag intve felém, mondá, vagy ha úgy tetszik, selypíté: »Tesszét czt, tesszét! Itt a mama isz!«

Ez ugyan nem valami bátorító szózat, ha az első légyott háttérében ott van a rémitő kommentár: itt a mama is! De hát elvégre úgy is jó! Beléptem.

Az én ideálom anyja — egy még viruló asszonyka, arczsine után ítélve, mondhatnám menyecske — mosolyogva, udvariasan fogadott; és nem hogy haragudott volna túlmerész lépésemért, de még bátorított is.

— Ha úgy tetszik, uram! nekem távoznom kell, de azért mig visszajövök, mulasson kedvére az én egyetlen kis madárkával.

Magamra, egészen magamra maradtam hát a kis madárkával, és e velem együttlét nem rémité meg őt. — Mit szoktak ilyenkor tenni, a kik szeretik egymást? Minek leírni! Hiszen talán mindenki volt már ily helyzetben. Kezembe vettem azokat az iczipici kacsókat, enyelegve játszadoztam bársonypuha ujjával; s ő, a kit én úgy szeretek, nem tiltakozott, csak mosolygott. Talán épen e mosoly bátorított fel, hogy — Kimondjam? — ne mondjam?

hogy magamhoz vonván a gyöngéd termetet, egy igazi csattanós csókot nyomjak azokra az eperajkakra. S Mariska nem haragudott, hanem kacagva nyújtá felém ujra bibor ajakát. Azután ujjaimmal játszadozni kezdtem göndör fürtjei közt; s ő viszonzásul pajzán enyeggéssel csimpaszkodott bozontos szöke üstökömbé és csinált olyan frizurát, hogy bármelyik fodrász megcsodálta volna.

Majd ismét ellenállhatatlan vágytól ösztönözötve, magamhoz vontam a kis pajzánt s ajkaink egy hosszú csókban egyesültek, — midőn . . . hirtelen, váratlanul belép Mariskám anyja! . . . Fergeteget, villámlással vegyes dörgést, veszekedést, ijedelmet, sikolyt, épen jókor beköszöntő ájulást s heves kiutasítást vár most az olvasó? — Nem! ez a regényekben így szokás; de most a belépő anya önkéntelen tanuja lévén a csóknak, hangosan s vidáman föl kacagott:

— Csak rajta, uram! úgy látszik, nem unatkoznak.

Nem haragudott a jó asszony; de nem is haragudhatott, mert tudta, hogy Mariskáját, az ő kedves kis madarát, az én szép angyalomat úgy szeretem! Nem haragudott a jó asszony, pedig (becsületemmel merem erősíteni) házasságra sem gondolt. (Pedig a leányos anyák közt 100 közül 101 így gondolkozik: »Ha szereti a leányomat, vegye el.«

— Esztére is tetszít eljőnni? — kérdé, midőn távozni készültem.

Én kérdőleg tekinték anyjára.

— Csak tessék bátran bármikor!

Este tehát ismét ott voltam, s mig a jó asszony

férjével szórakozásból kártyázott, addig én félre vontam s mulatoztam azzal, a kit én úgy szeretek. S talán e tétel bizonyítása: az igaz szeretet nem ismer gátat, — a mi szeretetünk sem vette tekintetbe a szülők jelenlétét; csak úgy enyeleltünk, nevetgélünk . . . sőt csókolóztunk, mintha egyedül lettünk volna. Ölembé vontam gyöngéden a szép leányt, s ő (különös!) üstökömet execizírozta, hol jobbra, hol balra csinálva picziny ujjával a hajválasztékot, míg végre a sötét árnyalatu szempillák rázárultak a bogárszemekre; a kis kezek megszűntek dolgozni s a szép leány ölemben, mellemre hajtott fővel (szégyen, nem szégyen, de kimondom) elaludt.

Az anyja észrevette a katasztrófát.

— Uram! ha az ön ölemben aludt el, akkor önnök is kell őt lefektetni! — s ezzel a leány hálófülkéjére mutatott.

Ne mondják kérem, hogy ez a jó asszony tigrisanya volt, a miért megengedte, hogy az angyalt karjaimon vigyem hálófülkéjébe; hogy ott ruháitól én foszszam meg a hóféhér testet; hogy megengedé látanom a fedetlen karokat hallanom az alvó mell lassu zihálását; hogy megengedé az angyalt saját kezem által leveleköztetni, általam lefektetni: mondom ne vegyék ezt rossz néven a jó asszonytól; mert ő tudta, hogy én őt szeretem; — de meg Mariska az ő kis madárkája az én szép angyalom, a kit én úgy szeretek! — életkorára nézve össze-vissza két éves, vagy ha így szebben hangzik: huszonnégy hónapos!

lesz az erdélyrészi magyarságnak, nyelvben és vallás erkölcsben; ennek lesz hivatása helyre hozni azt, mit meggondolatlan elődeink egyes vidékeken és országrészen elsatnyolni, pusztulásnak engedtek, ilyenek az anyanyelv elfeledése, ősei vallása elhagyása, ez pedig ha tovább így foly és gát nem vettetik, elsodortatik menthetetlenül a magyarság nagyobb része, melynek csak emléke marad fenn, hogy itt egykoron mind tösgyökeres, jómódu magyarcsaládok és magyar faluk voltak, a hol már ma is találkozunk nem egy családdal, a kitől ha kérjük, hogy minő születésű, azt feleli szomorúan:

„Őseim magyarok voltak; de mi románok, vagy ha még ereiben magyar vér csergedez, azt feleleli: „Jó színt ungar, numa limbă nu precsep.“

Tisztelt gyűlés! elfogul az ember szíve a fájdalomtól, mikor eféleket hall és lát, épen olyan vidéken és hazarészen, mely egyszer diszes magyarcsaládokkal, szép kuriákkal s még szebb és diszebb templomokkal ékeskedett, ma pusztuló félben, romban hever vagy más felekezetnek jutott birtokába, család és templom mindenestől, s ma csak a régi emlékek szólnak a csendes szellő méla-bus hangján: ez is magyarcsalád volt, ez is magyar templom volt.

Ezeknek s ilyeneknek megsemmisítésére alakult az E. M. K. E. Legyen emléke áldott azoknak, kik megteremtették és elfeledhetetlen legyen munkájuk, buzgóságuk sikerdús, hogy magasztos célú eszméjük magra találjon hovatovább, mentől dusabb, termékenyebb talaju szívekre, kik a tettben s jóakarattalban nem lankadva, buzdulva buzdítsanak, lelkesítsenek szép tettekre másokat is, mely a szép eszmét megvalósításra s megerősödére segítse s egy olyan alappal bíró testületté tegye, mely az egyetemes magyar haza romlásnak, pusztulásnak indult részét újjá teremtsé, — egészségesse tegye a hon diszére, épületére!

Nem is hangzott el hiában a szép eszme a kezdeményezők ajkáról, midőn így szólottak: alakítsunk egy E. M. K. E.-t, mert édes hazánk fiainak egy része sanylik, egy olyan sorvasztó betegségben, melyen ha nem segítünk és továbbra is könnyelműen elnézzük, elvesz végkép és örökre, melyre nézve a tétlenség és tunyaság bélyege fog reánk sütni, a szomszéd államok nemzetei által, kik önhitük s joguk fenntartásával oly példásan tesznek és munkálnak.

És azt megértette hazaszerte minden józan gondolkodású honpolgár, ki a szép és dicső emlékü magyarhon erdélyrészi polgára, bárminemű ajku és vallásu, megértette azt, hogy magyar nemzetiségű, magyar honpolgár s ennek a honnak jóllétére, magyar honpolgáraival egy szentesített törvénye, egy felseges magyar apostoli királya van, ennek megvédésére tömörülni szívvél, lélekkel akar és igyekszik, hogy nagygyá, széppé, boldoggá tegye.

Fájdalom, hogy mégis ezen értelem daczára akad egy-egy nem magyar ajku, de magyar nemzetiiségű, ki irigy és rosszakaratu szemmel nézi a magyar haza erősödését és ebben az erd. magy. közm. egyesület gyarapodását, ennek megrontására igyekeznek rossznál-rosszabb kifejezésű gondolatokat és eszméket kigondolni.

Terjeszteni csupa szent irigységből és magyar elleni kiolthatatlan rosszakaratból, nem átalják a szélrózsa minden irányába hiesztelni és ámitani vele, hogy a magyar a nem magyar ajku honfiakat elakarja nyomni, velük zsarnokul bánik, el vannak nyomva már is.

(Vége következik.)

Küküllőmegyék rovata.

— Márczius 15-ike Segesvárt. —

A segesvári csekély számu magyarság ma először ünnepelte meg szabadságunk e nagy napját, márczius 15-ikét.

A magyar kaszinó által megrendelt nemzeti színi zászló épen mára készült el s egész nap a kaszinó épületein lobogott, hirdelve: hogy a magyarságnak ma ünnepe van.

Az ünnepély este 9 órakor vette kezdetét. A segesvári magyar dalkör — mely alig egy hónapja megalakult — énekelte el a „Hymnuszt“, „Isten áld meg a magyart.“

Azután Gödri Sándor kir. albiró tartott felolvasást a mai nap jelentőségéről, s hogy a szabadság szeretete mennyire volt képes lelkesíteni az akkori fiatalságot, annak jelenlétén felolvasta a Bajcsy nevű egykori József-husár — később honvédhusár főhadnasy önéletrajzát, melyet felolvasó, Segesvárt a várbán, szállásának padlásán talált. Bajcsay mint szegény szülők gyermeke, alig egy pár osztályt végezhetett. Később cs. kir. közhusár lett. 1848-ban saját írása szerint 2 divízió huszártársával megszökött — sok

küzdelem után beérkezett Magyarországra — honvédhusár lett s mint husár főhadnagy oly vitézül viselte magát, hogy 4 rendbeli kitüntetést kapott.

Többször volt megsebesülve; de hű felesége ápolása folytán mindannyiszor felépült. Az 1850 ik évben halálra ítélték — mely ítélet kegyelem útján 3 évi várfogságra változtatott át.

Ily hősokeket szült az 1848. évi máraz. 15-ike.

Továbbá dr. Körmöczy József olvasta fel 1887. márczius 15-ikén írt gyönyörű költeményét.

Végre a dalkör egy szép éji dalt énekelt.

Azután a fiatalság tánczolt.

R. L.

Felhívás!

Azon t. urakat, kik a népfölkelési tisztai állásokra jelentkeztek, ezennel tisztelettel felkérjük: sziveskedjenek Hétfőn, f. hó 21-én, délután öt órakor az „Európa“ szálloda éttermében tartandó értekezletre megjelenni.

Az értekezlet tárgya lesz egy kérvény a honvédelmi miniszterhez, a tisztai tanfolyam czélszerűbb berendezése tárgyában.

Kérjük az urakat teljes számu megjelenésre.

Brassó, 1887. márcz. 18.

Dr. Kádbé Ferencz.

Szterényi József.

A közönség köréből. *)

Nyilvános nyugtázás és számadás.

A háromfalusi tanítói kör által január hó 3-án, zajzoni Rab Pista csángó költő emléktáblája beszerezhetése czéljából, Zajzonban tánczestélyt rendezett, mely tánczestély bevételeiről és a beküldött összegekről, a nyilvános nyugtázás és számadás eddig azért nem közöltem: hogy a tanítókör még egy tánczestélyt akart rendezni, remélvén az ügy érdekében nagyobb pártfogást, mint a rendezett tánczestély alkalmával sajnálattal tapasztalt.

A farsangi idény alatt a kedvező alkalmat azonban hiába vártuk, nem mutatkozott kedvező alkalom, mely a bukás helyett az alap előmozdításával kecsegtethetett volna.

Az említett tánczestély alkalmával eladott:

- a) 2 frtos családjegy 4 drb 8 frt.
- b) 80 kros személyjegy 24 drb 19 „ 20 kr.
- c) Felülfizetés történt 11 személyegy után 4 „ 40 kr.

Felülfizettek:

Rombauer Emil ig. tanár ur és Zevald György ur 1 frt 20 kr egyenként. Fejér Gyula lelkész ur 40 kr, Moór Gyula, Pap György lelkész urak, Józsa Mihály, Stadach Gyula tanító urak, Minich hadnagy, Moresz Ilyés, Fridrich Latzin, N. N., urak egyenkint 20—20 krt.

Utólagosan küldöttek:

Kovács Mihály tanító ur 50 krt; Rusz János, Bartha Károly, Mikhészik Leopold, Veres Sándor, Thomás Mari, Szonda Péter, Heltner Frigyes, (Tövisről), Székely Antal, Tóth András urak 1—1 frtot, Taisz Mihály Pécsről 5 frtot.

Az összes kiadás volt 52 frt 11 kr.

Midőn szívélyes köszönetünkkel nyugtázzuk a felülfizetéseket és az utólagosan beküldött összegeket, nem mulaszthatjuk el azon vidéki uraknak köszönetünket kifejezni, — a kik szivesek voltak személyes megjelenésükkel szerencsétlenni.

Huditska vendéglős urnak is köszönettel tartozunk, kinek bár tetemes kára volt az előkészületek miatt s mégis szives volt a terem és világításért 10 frtban kialakított díjból 4 frtot leengedni.

Zajzon, 1887. márczius hó 10-én.

Biró Vince,
a kör elnöke.

Biztosítási ügy.

Bécsi biztosító társaság.

Az öt millió forintnyi, teljesen befizetett részvénytőkével 1881-ben Bécsben megalakult és az idő óta Ausztriában működő s a legjobb hírnévnek örvendő „Bécsi biztosító társaság“ és „Bécsi élet- és járadék biztosító intézet“ eddigi üzletkörét a magyar korona országaira is kiterjeszteni óhajtván, e czélból Budapesten egy magyarországi fiók-igazgatóságot állított fel, melynek vezetésére Tisza László orsz. képviselő urat igazgatónak, Ágoston József urat pedig, ki e téren 20 éven át mint az „Első magyar álta'ános biztosító társaság“ tisztviselője működött, vezértikárul nyerte meg.

A magyarországi fiók-igazgatóság csakhamar meg is kezdte és pedig teljes erélyvel és tapintattal a főügynökségek szervezését és örömmel jelent-

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

hetjük, hogy ezek vezetésével a legtekintélyesebb és legmegbízhatóbb egyéneket bizta meg, úgy mint értesülünk.

A brassói főügynökségi tisztet Königes János vállalta el és tikárul Putzker J. ur neveztetett ki.

Ezen tekintélyes tőkével rendelkező biztosítási társaság tudtunkkal a lehető legelőnyösebb díjtételek mellett lép sorompóba a versenytársulatokkal s a mennyiben vezetőinek ismert jó nevei is már kellő garantiát nyújtanak arra nézve, hogy bekövetkező szerencsétlenség esetén a károk egész pontosan és igazságosan fognak rendeztetni, bizton hiszszük, hogy ezen hazánkban bár még csak kezdő vállalat, csakhamar tekintélyes üzletkört fog teremteni s a nagy közönség bizalmát teljes mérvben ki fogja érdemelni.

Helyi és vidéki hírek.

285 frt. tiszta jövedelmet hajtott a márczius 15-iki hangverseny a bolonyai óvoda javára. Ehhez jő 50 frt. a főispán urtól, 100 frt. az orsz. kiseddóvó egylettől s 200 frtot kértünk a kultúregylettől. Így csak megalapítjuk az idén a bolonyai kiseddóvó intézet is!

Nyilvános számadás és köszönet. A márczius 15-én a Bolonyában felállítandó kiseddóvoda javára rendezett hangverseny összes bevétele volt jegyekből 274 frt 50 kr; felülfizetésekből 59 frt 29 kr, soroslásból 18 frt; ehhez adva Placsó Györgyné ó nagysága gyűjtését 31 frtot, főösszeg 382 frt 79 kr, — miből leütve a kiadások összegét 97 frt 79 rt, marad tiszta jövedelem 285 frt. Felülfizettek: Maurer Mihály ur 10 frt, Maurer Viktor ur 9 frt, Rombauer Emil ur 5 frt, Vasady József ur 5 frt, Drechsler Sándor ur 5 frt, Nagy István ur 5 frt, Ludvig Ferenczné urnő 5 frt, Dr. Weisz Ignác ur 4 frt 29 kr, Dr. Kádbé Ferenczné ó nagysága 3 frt. Méhely Lajos ur 3 frt, Geneszy István ur 2 frt, Dr. Kádbé Ferencz ur 1 frt, Joanides G. ur 1 frt, Magyarosi Ferencz 1 frt. Fogadják a tisztelt felülfizetők nemes áldozatkészsgéért a leghálásabb köszönetünket. — Egyszersmind hálás köszönetét nyilvánítja ez uton is: Dr. Kádbé Ferenczné, Stark Vilmosné és Schmid Mariska k. a. ó nagyságaiknak, továbbá Jaschik Gyula, Lincz H. és Nagy Gyula uraknak — nemkülönben a Brassói magyar Dalegyletnek, kik a hanversenyen közreműködni s az est sikerét emelni szivesek voltak, ugyszintén a nemzeti ünnepélyen közreműködő dr. Vajna Gábor és dr. Kádbé Ferencz uraknak a bizottság.

Komikus előadás. Polgár Gyula színigazgató ma este a „Nr. 1.“ szálloda nagytermében igen mnlatságosnak ígérkező magánszinielőadást ad, melyben 26 különféle tipikus alakot fog bemutatni. Az élvezetesnek ígérkező, mulattató előadásra figyelmeztetjük a t. közönséget.

Az iparos ifjak egyletében szerdán lett a felolvasási ctyklus befejezve, a midőn Schuller János középkereskedelmi isk. tanár ur tartott érdekes felolvasást „A villanyosságról“; előadását mutatványokkal kísérte, melyek közül a levegő nedvessége folytán egy néhány nem sikerült, mit igazán sajnálni lehet, mert a vonzó értekezést figyelemmel hallgatta a közönség. Szavaltak ez alkalommal: Kovács Ferencz egyleti tag „Pókainét“, Csulak József „Az együgyű parasztot“, Bartók Gergely „Az obsitost“ és végül Balla Imre II. köz. ker. isk. tanuló ifju Petőfinek „Egy gongolat bánt engemet“ cz. gyönyörű költeményét; a szavaltatok többé-kevésbé szépen sikerültek s a közönség megtapsolta az összes előadókat. Killyéni E. alelnök ezután rövid szavakkal az idej felolvasásokat berekeszti s megköszöni a hallgatóság eddig tanusított figyelmét, érdeklődését a jövőben tartandó estélyekre is felhívja.

Márczius 15-ikét a köhalmi magyar kaszinó is megünnepele; este a kaszinó diszesen ki volt világítva. A hölgyek részére meg dr. Issekutz Gyuláné rendezett egy kedélyes estélyt. Ugyancsak köhalmiban ünnepelték meg a homoródi mérnökök is e nevezetes napot.

Nagy-Szebenből írja levelezőnk: Két szép, minden üdvöset és jót, a magyar közművelődés terén előmozdító egylete van városunknak: — nevezetesen, a „nagy-szebeni olvasó egylet“ és a nagy-szebeni magyar polgári kör, előbbi fennáll már 50 éve, utóbbi pedig, bár még fiatal, de erősen tömörült testület — 4 év óta. Ezen két egylet, szem előtt tartva a magyar közművelődés minden tekintetbeni előmozdítását, a röviden történendő egyesülés küszöbén áll, csak még néhány nap választja el, az itteni összes magyar polgárok által, már jó idő óta óhajtván várt egyesüléstől, mely esetben Nagy-Szebennek 260 tagnál többől álló oly erős társadalmi testülete leend, melylyel bátran versenyezhetünk, az itteni magyarságot eddig még figye'emre sem méltatott két nemzetiség egyleteivel. Hogy pedig a nagy-szebeni magyarság dicséretreméltó tevékenységgel törekszik előre, arra nézve tiszta képet nyújt, Zágoni Gábor kir. közjegyzőnek,

mint a „nagy-szebeni magyar polgári kör“ elnökének, e hó 13-án a „Kör“ gyűlésében tartott tartalomdús beszéde. (E beszédet tér szűke miatt csak jövő számban közölhetjük.) A beszéd nagy hatással volt a nagyszámu jelenvoltakra. Magyarságunk idej már ezius 15-ének nagyemlékü napját is méltóan megünnepele. Rendezett a „Római császár“ szálloda színpén teldisített nagy termében társas összejövetelt, melyen alkalomszerű beszédek s szavalatok mondattak el, valamint egy egyfelvonásos szindarab is adatott elő a „nagy-szebeni magyar műkedvelő társulat“ által. Ez után pedig mintegy 140 terítékű közös vacsora is volt, melyen nem volt hiánya a haza felvirágzására emelt szép pohárköszöntőknek.

Értesítő nyilatkozat. — Az általam szerkesztett: „Telekkönyvi kalauz“ — című művemre még mindig érkező megrendelések miatt indítva érzem magamat,

tisztelettel értesíteni a megrendelő és megrendelni szándékozókat, hogy miután a könyv első kiadása — oly gyorsan elkelt, miszerint bolti árusításra egyetlen példány sem jutott, ennél fogva egy második, — az arra vonatkozó törvények és rendeletek teljes szövegével bővített — kiadását rég elhatároztam és annak sajtó alá leendő rendezését csakis az 1886. évi XXIX-ik t.-czikk életbe léptetési miniszteri rendeletek kiadása akadályozta. Midőn ez iránti nyilatkozatomat bátor vagyok közzé tenni, kérem a tisztelt érdeklő és számos pártfogaimat méltóztatassanak előfizetési felhívásomat annak idejére bevárni. Sepsi-szentgyörgyön, 1887. márczius 12-én. Harmath Domokos, kir. segéd-telekkönyvvezető, a „Telekkönyvi kalauz“ szerzője.

A polgármestertől hitelesítve. Gaya (Morvaország). Tekintetes ur! Tisztelettel tudatom önnel, hogy óhaját szíves készséggel teljesítem. Varrónó létemre

ülő étetmódot folytatván, már hosszabb idő óta gyomrom nagyon fájt, étvágyam elveszett s emésztési zavarak bántottak, de a midőn az ön svájci labdacsaiból egy dobozzal elfogyasztottam, azóta sokkal jobban vagyok, miért is ezennel szívesen nyilvánítom hálás köszönetemet. Hatalmas gyógyítóerejű készítményét, minden hasonló bajokban szenvedőknek a legmelegebben ajánlva, maradok háladosan lekötöztetve: Prohaska Emma, varrónó. — Ez aláírás valódiságát bizonyítom: Valenta, polgármester. (P. H.) Gaya kir. város polgármesteri hivatalától, 1886. okt. 16. — Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsa (egy doboz ára 70 kr.) a gyógyszerárakban kaphatók, de meg kell nézni védőjegyét, mely fehér kereszt vörös mezőben, s Brandt R. névaláírását.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Angolna
Caviar
Héring
Muszkahal
Sardinia
Kaskavál, új
Groji 1/2 Emmentali sajt
Gy.-szentmiklósi csemege „
Kárpáti szepesi „
Liptói túró
Borszéki színméz (teher)
„Hálvá“
Hiribi gomba,

valamint minden fűszerárú a legjobb minőségben s olcsón kapható

Rácz Lajos
kereskedésében a „Veres pipához“
színház-utca (áruház alatt.)

Szám 1016.—1887. szolg.

Hirdetmény.

Az alsó-rákosi körjegyzői állomásra körjegyző elhalálása következtében üresedésbe jöven, annak választás utján betöltése végett a pályázat folyó évi márczius hó 29-éig kihirdetetik. A körjegyzői fizetése szabad lakás mellett 400 frtot tesz; lakása Alsó-Rákos; ezen községen kívül még a körjegyzőséghez tartoznak Datk és Máthéfalva községek.

Az 1883. évi I. t.-cz. 65. §-ban előirt okmányokkal felszerelt folyamodványok fenti határidőig hozzám beadandók.

A választás folyó évi márczius hó 31-én a körjegyzői irodában fog megtörténni.

Kóhalom, 1887. márczius hó 7.

A járási főszolgabíró helyett:
(120) 2—3 **Boér,** szolgabíró.

Szabóüzlet!

Van szerencsém ezennel tisztelettel értesíteni a nagyérdemű közönséget, hogy

a tavaszi szövetek már megérkeztek. **Jutányos árak mellett a legszolidabb kiállítással szolgálók.**

A n. é. közönség b. támogatásáért esd kész szolgálja

Zsigmond Áron
Brassó, Klastrom-utca 8.

Szám 4023.—1886. tllkvi.

(117) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tetetik, miszerint Mauks Gyula t. tisztügyész által képviselt kir. kincstár végrehajtónak Begya Nicolae és társai végrehajtást szenvedettek ellen 90 frt 60 kr. téke, ennek a kielégítésig járó 6%-os kamata, 21 frt 30 kr. eddigi és 3 frt ezen kérvényért megállapított költségek, valamint 3 frt eszményi belyegek behajtása iránti végrehajtás ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Bolya községi 102. számú telekkönyvben A

+ 1—5. rendszám alatt Begya Nicolae (nős Hilla Annával), Begya Pável, Begya Nitú, Begya Nicolae (nős Mathei Annával) tulajdonául fölve. 210 frtra becsült ingatlanságra az árverés elrendeltek és annak megtartására határidőül 1887. évi ápril hó 4 ik napjának délelőtti 10 órája Bolya község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden telekkönyvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók — végrehajtó kivételével — tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez bnatpénzül letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. december 13. án.

A kir. járásbíró m. telekkvi hatóság.

Alolirotnál egy kitünő erdélyi faj két éves bika-borju eladó.

Értekezhetni

Zsigmond Mihálynál
Alsó-Rákoson.

Szám 2399. 1887. alisp.

Hirdetmény.

Brassó megye közigazgatási bizottsága 849./86., 69./87., 1248./87. számú rendeletével

1) a törösvári út 11—12. klm. szakaszán a 12. sz. hid kijavítását 198 frt 66 kr,

a törösvári út 15—16. klm. szakaszán 12. sz. átereszt építését 157 frt.

2) a körút (Gürtelstrasse) 0—1. klm. szak. 2. sz. hid építését 589 frt,

3) az ó-sánczi törvényhatósági út 12—13. klm. szakaszán 2 völgyzár létesítését 540 frt,

4) Románia határán három órház építését 1412 frt 04 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlitett munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1887. évi márczius hó 28-ik napjának délelőtti 9 órájára a brassó megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívattak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számított s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe vétetni nem fognak. — Az 1., 2., 3. és 4. alatti építkezésekre külön ajánlatok teendők.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. Iskola Alapítvány — Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár — Fundația pentru Școală — BCU Cluj-Napoca.

államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Brassó, 1876. márcz. 11.

Kir. tanácsos alispán helyett:

(131) 1 2 **Tompá Sándor,**
főjegyző.

2117—1886. tllkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A dicső-szentmártoni kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy ádamosi Csomós Miklós végrehajtónak dicső-szentmártoni ügyvéd Caltiu Simon ügygondnok által képviselt néhai ádamosi Szengyörgyi András (kicsi) özvegy hagyatéka végrehajtást szenved elleni 156 frt 40 kr tőkekövetelés és járukéai iránti végrehajtási ügyében a dicső-szentmártoni kir. járásbíró területén lévő Ádamos községben és határában fekvő, az ádamosi 203. számú telekkönyvben A + 1—5, 7, 8. és 15. rendszámok alatt foglalt ingatlanokra egyes telekkönyvi testenként külön-külön és pedig:

1.) az 1. rendszám alattira 383 frtban,
2.) 2. „ „ 10 „
3.) 3. „ „ 416 „
4.) 4. „ „ 74 „

5.) 5. „ „ 20 „
6.) 7. „ „ 91 „
7.) 8. „ „ 47 „
8.) 15. „ „ 77 „

ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi márczius hó 28-ik napján délelőtti 10 órakor Ádamos községében az ottani község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok egyes telekkönyvi testenkénti becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX-dik törvényezikk 42-ik §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törvényezikk 170. § a értelmében a bnatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dicső-Szentmárton, 1886. szept. 19.

A kir. járásbíró mint tllkvi hatóság.

(134) 1—1 **Kovács S.,**
kir. járásbíró.

Kiadó

a **Lenszeren 26. szám alatt lévő bolthelyiség szent-Mihály napjától fogva.**

Bővebbet az ugyanezen ház I-ső emeletén lakó háztulajdonosnál.

(73) 4—6

GŐZÉPÍTŐASZTALOSSÁG!

Barabás Károly,

(127) 1—6

Brassó vár-utca 241.

ajánlja magát mindennemű épület-asztalosági munkák, mint ajtók, ablakok stb. jutányos árak s a legszolidabb hittel mellett.

Asztalosműhelyemnek gőzerőre való berendezése, valamint a szükséges *fafeldolgozási s kikészítési gépek* által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy minden munkát nemcsak *szebben*, *exaktabban* elkészíthetek, hanem kielégíthetek minden igényt *gyorsaság* és *pontos szállítás* tekintetében. Gőzgépem azon kellemes helyzetbe hoz, hogy egyszersmind lehető *jutányos áron* dolgozhatom, miért is ajánlom magam a t. közönség szíves figyelmébe.

Alkalmi bevásárlás

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

női divat-termükben Brassó (főter)

A raktári készlet egy részét tartalmazó női divat *selyem* és *gyapju* ruhakelmék, mosó *creton* és *satinok*, *posztók*, *flanellek*, futó- és *sophaszönyegek*, ugyszintén *esőköpenyek* és *felsők* a hely szűke miatt igen előnyös áron adatnak el.

Ugyanott nagy választékban Benedict Schroll-féle *chiffon*, *patent chirting*, *gradlik* és *calicot* vásznak minden szélességben, továbbá női és férfi *béllés-kellékek* szintén kaphatók.

Megrendeléseket elfogadnak: *menyasszonyi, séta* és *házi ruhák*, (toilettek) *esőköpeny* és *jaquettok* készítésére

(103) *pontos kiszálgatát és jutányos árak mellett.*

3—

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.